

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 033250 23 Кж 2
Бања Лука, 24.3.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих, у кривичном предмету против оптужене Н.Н., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптужене, адвоката Бранко Гудало из Бања Луке, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033250 23 Кв 3 од 17.3.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.3.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужене Н.Н., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033250 23 Кв 3 од 17.3.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033250 23 Кв 3 од 17.3.2023. године, на основу члана 202. став 1. и 2. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужене Н.Н., након потврђивања оптужнице Округног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0063220 22 од 10.3.2023. године, којом се терети због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже 2 (двје) године од дана потврђивања оптужнице, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптужене, адвокат Бранко Гудало из Бања Луке, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или одбије приједлог за продужење притвора.

Аргументима из жалбе се оспорава постојање основане сумње да је оптужена починила кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом,

као и постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Испитујући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу о постојању основане сумње да је оптужена починила кривично дјело, за које се терети потврђеном оптужницом.

Наиме, основана сумња као законски услов примјене мјере притвора, у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС, која је утврђена потврђивањем оптужнице и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени. Ради се о исказу оштећене С.Т., помоћника директора Р.п.з. РС и поименично наведених свједока (страна 3. и 4.), затим доказима прибављених спровођењем посебних истражних радњи из члана 234. став 2. тачке в) и д) ЗКП РС, са видео записом канцеларије оштећене у којем су забиљежене конкретне радње оптужене, у критичном времену, чињенично описане у диспозитиву оптужнице. У вези са наведеним, цијењени су и образложени са аспекта садржаја, налаз проведеног хемијског вјештачења, Центра за форензичка испитивања, вјештачења и истраживања, Сарајево број 18/2-17/22 од 17.12.2022. године и Националног центра за криминалистичку форензику Београд број 234-245/23 од 06.02.2023. године, те налаз ДНК вјештачења ЈЗУ Завод за судску медицину Републике Српске број 12576/22 од 17.02.2023. године. Ту је и налаз и мишљење вјештака неуропсихијатра, Сање Вукадиновић Стојановић, који је оцјењен и образложен у побијаном рјешењу у повезаности са наведеним доказима.

Сви наведени докази, приложени уз оптужницу и детаљно образложени у побијаном рјешењу, супротно аргументима жалбе, потврђују постојање основане сумње да је оптужена починила кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора у смислу одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС.

Надаље, приговорима жалбе браниоца оптужене се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

Наиме, околности и начин извршења дјела за које се оптужена терети потврђеном оптужницом, да је у кафу оштећене С.Т., у критичном времену у три наврата, стављала материје за које је знала да су штетне за здравље и живот људе, структура личности оптужене, утврђена налазом судских вјештака (наглашене нарцистичне црте са сензитивно параноидним, што може довести до новог, само њој прихватљивог понашања у случају да је осујећена нека њена потреба или замишљени циљ), су све околности, које су правилно образложене у побијаном рјешењу (страна 5. пасус 5), као нарочите околности које указују на опасност од понављања дјела и тиме постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Утврђујући да је неопходно да се против оптужене притвор продужи из наведеног притворског разлога одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, у побијаном рјешењу је дато образложење да, у конкретном случају нема мјеста примјени мјера забрана.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић